

L'EXCURSIÓ A LA MUNTANYA

«No ho sé», vaig cridar sense so, «doncs no ho sé. Si ningú ve, és que ningú ve. No he fet cap mal a ningú i ningú m'ha fet cap mal a mi, però ningú em vol ajudar. Quin esplet de ningú! Però no és ben bé això. Simplement que ningú m'ajuda —si no, aquest esplet de ningú seria ben bonic. De bon grat faria —i per què no, doncs— una excursió en companyia de tot aquest esplet de ningú. Naturalment a la muntanya, on si no doncs? Com s'espitgen entre ells, tots aquests ningú, aquests tantíssims braços allargats, doblegats i enganxats entre si, aquests tantíssims peus separats per passos diminuts! És clar que tots van de frac. I anem xino-xano, el vent passa pels buits que nosaltres i la nostra massa de membres deixem badats. Les goles s'eixamplen lliurement a la muntanya! És un miracle que no cantem.»

FRANZ KAFKA

(Traducció d'Arnau Pons)

[A partir de l'edició dels manuscrits]